

Πώς μπορώ να συγχωρήσω αυτούς που με πλήγωσαν;

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Όλοι έχουμε κάνει λάθη, έχουμε προσβάλει, και έχουμε αμαρτήσει σε κάποιο σημείο της ζωής μας. Πώς πρέπει να αντιδράσουμε όταν συμβαίνουν τέτοιες παραβάσεις; Σύμφωνα με την Αγία Γραφή, πρέπει να συγχωρούμε. Η Εφεσίου 4:32 διακηρύττει, « Να φέρεστε μεταξύ σας με καλοσύνη και ευσπλαχνία, και να συγχωρείτε ο ένας τον άλλο, όπως κι ο Θεός συγχώρησε κι εσάς δια του Χριστού». Παρόμοια, η Κολοσσαείς 3:13 διακηρύττει, « Να ανέχεστε με υπομονή ο ένας τον άλλο, και να συγχωρείτε ο ένας τον άλλο, κάθε φορά που δημιουργούνται παράπονα ανάμεσά σας. Όπως ο Χριστός σας συγχώρησε τα παραπτώματα, έτσι να κάνετε κι εσείς μεταξύ σας». Το κλειδί και στις δυο περικοπές είναι ότι εμείς πρέπει να συγχωρούμε άλλους, όπως ο Θεός έχει συγχωρήσει εμάς. Γιατί συγχωρούμε; Επειδή έχουμε συγχωρεθεί!

Η συγχώρεση θα ήταν απλή αν έπρεπε να τη δώσουμε μόνο σ' εκείνους που έρχονται να μας τη ζητήσουν με λύπη και μετάνοια. Η Αγία Γραφή μας λέει ότι

πρέπει να συγχωρούμε εκείνους που αμαρτάνουν απέναντί μας, χωρίς όρους. Το να αρνούμαστε να συγχωρήσουμε ειλικρινά ένα άτομο αποδεικνύει μνησικακία, πικρία και θυμό – και κανένα από αυτά δεν θα πρέπει να χαρακτηρίζει έναν Χριστιανό. Στην προσευχή του Κυρίου, (το Πάτερ ημών) ζητάμε από τον Θεό να μας συγχωρήσει τις αμαρτίες μας, όπως ακριβώς κι εμείς συγχωρούμε εκείνους που αμαρτάνουν απέναντί μας (Κατά Ματθαίον 6:12). Ο Ιησούς είπε στο Κατά Ματθαίον 6:14-15, « Γιατί, αν συγχωρήσετε τους ανθρώπους για τα παραπτώματά τους, θα σας συγχωρήσει κι εσάς ο Ουράνιος Πατέρας σας. Αν όμως δε συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, ούτε κι ο Πατέρας σας θα συγχωρήσει τα δικά σας παραπτώματα». Στο φως άλλων περικοπών που μιλούν για τη συγχώρηση του Θεού, το Κατά Ματθαίον 6:14-15 είναι καλύτερα κατανοητό ώστε να μπορούμε να πούμε ότι οι άνθρωποι που αρνούνται να συγχωρήσουν άλλους δεν έχουν πραγματικά δεχτεί τη συγχώρηση του Θεού γι αυτούς.

Όποτε χάνουμε το στόχο με το να μην υπακούμε στις εντολές του Θεού, αμαρτάνουμε απέναντί Του. Όποτε κάνουμε λάθος απέναντι σε κάποιον, δεν αμαρτάνουμε μόνο απέναντί του, αλλά επίσης απέναντι στο Θεό. Όταν ρίξουμε μια ματιά στο μέγεθος του ελέους του Θεού και της συγχώρησής Του για μας για όλες τις παραβάσεις μας, συνειδητοποιούμε ότι δεν έχουμε το δικαίωμα να στερούμε αυτή τη χάρη από άλλους. Έχουμε αμαρτήσει απέναντι στο Θεό απείρως περισσότερο από ότι οποιοδήποτε πρόσωπο μπορεί να αμαρτήσει απέναντί μας. Αν ο Θεός μας συγχωρεί για τόσο πολλά, πώς μπορούμε εμείς να αρνηθούμε να συγχωρήσουμε άλλους για τόσο λίγα; Η παραβολή του Ιησού στο κατά Ματθαίον 18:23-35 είναι ένα δυνατό παράδειγμα γι αυτή την αλήθεια. Ο Θεός υπόσχεται ότι όταν ερχόμαστε σ' Αυτόν ζητώντας συγχώρηση, μας τη δίνει δωρεάν (Α` Ιωάννη 1:9). Η συγχώρηση που παρέχουμε θα πρέπει να μην έχει όρια, με τον ίδιο τρόπο που η συγχώρηση του Θεού είναι χωρίς όρια (Κατά Λουκάν 17:3-4).